

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 243

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 martie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 93 din 4 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	1-3	308.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia
			3-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 93 din 4 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Societatea Comercială „Farmacia Luiza 2” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.368/2003 al Tribunalului Călărași.

La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, reprezentată prin avocat, precum și partea Afrodita Ion-Ceară, asistată de avocat, lipsind Cecilia Culea și Serviciul Public „Centrale Termice și Administrare Fond Locativ” din Călărași, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul autoarei excepției susține neconstituționalitatea textului de lege criticat, arătând că acesta creează discriminări între chiriașii imobilelor cu destinație de locuințe și cei ai imobilelor având o altă destinație, întrucât, potrivit art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, aceștia din urmă nu beneficiază de dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor prin îmbunătățirile necesare și utile.

Avocatul părții prezente consideră excepția ca fiind neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate, în speță fiind aplicabile dispozițiile art. 44 alin. (1) teza finală, potrivit cărora conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite prin lege.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, întrucât legiuitorul, în temeiul art. 44 alin. (1), a stabilit, potrivit competenței sale constituționale, limitele exercițiului acestui drept. De asemenea, nu se poate reține încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât situațiile juridice diferite ale celor două categorii de chiriași implică un tratament diferențiat. În ceea ce îi privește pe chiriașii imobilelor având o altă destinație decât aceea de locuință, se apreciază că legea nu îi împiedică să acționeze potrivit dreptului comun pentru a-și recupera contravaloarea îmbunătățirilor necesare și utile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.368/2003, **Tribunalul Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Farmacia Luiza 2” – S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, acordând privilegii numai chiriașilor care au ocupat imobile (retrocedate) ce au avut destinație de locuințe, instituind astfel o discriminare între aceștia și chiriașii care au ocupat imobile (retrocedate) cu altă destinație. Așa fiind, este încălcat și dreptul de proprietate al acestor din urmă chiriași asupra sumelor ce reprezintă contravaloarea îmbunătățirilor și reparațiilor aduse imobilelor.

Tribunalul Călărași consideră că legiuitorul a impus distincția între cele două categorii de chiriași „pentru a se putea compensa efectul profund negativ pe care l-a avut deposedarea cetățenilor de locuințe comparativ cu deposedarea de spații cu altă destinație”, motiv pentru care apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 este nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că prin textul de lege criticat legiuitorul a vrut să protejeze chiriașii imobilelor cu destinația de locuință care, în majoritatea cazurilor, sunt persoane fizice cu venituri relativ modeste; închirierea spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuințe se realizează în considerarea unor scopuri comerciale, de regulă, prin licitație, reprezentând o operațiune supusă dreptului comercial. Prin urmare, se reține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității în fața legii, constitutivă de discriminare.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 44 alin. (2) și (8) din Constituție, se arată că legiuitorul este liber să opteze în privința sferei imobilelor și a persoanelor având calitatea de chiriași, îndreptățite la despăgubiri pentru sporul de valoare adus acestor imobile. Textul de lege criticat este redactat în spiritul art. 44 din Constituție, potrivit căruia „*conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”.

Se apreciază, în consecință, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 49 alin. (1): „*Chiriașii au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare și utile.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (2) și (7) din Constituție, care ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare. După republicare, textele constituționale invocate au următoarea numerotare și conținut:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 41 alin. (2) și (8): „*(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală. [...]*”

(8) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în argumentarea criticii sale, autorul excepției pleacă de la formula utilizată în alin. (1) al art. 49 din Legea nr. 10/2001, potrivit căreia chiriașii imobilelor cu destinația de locuință au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus prin îmbunătățirile necesare și utile, pentru a conchide, pe cale de interpretare, că, în ceea ce îi privește pe chiriașii imobilelor cu altă destinație, aceștia ar fi lipsiți de un atare drept.

Sușinerea nu poate fi reținută, întrucât neconstituționalitatea unei reglementări constituie o stare intrinsecă a acesteia și nu poate fi dedusă pe calea unei interpretări *per a contrario*, operație care presupune a atribui legiuitorului ceea ce acesta nu a prevăzut *in terminis*.

Așa fiind, este de principiu că într-un stat de drept libertatea constituie regula, iar interdicția are caracter de excepție, niciodată aceasta din urmă neputând fi prezumată sau dedusă din tăcerea legiuitorului, ci trebuie să fie expres prevăzută în norma legală. Prin urmare, împrejurarea că norma dedusă controlului nu prevede un drept la despăgubire similar și pentru chiriașii imobilelor cu altă destinație decât aceea de locuință, limitându-se a reitera

doar norma de drept comun privind dreptul la despăgubire pentru o anumită categorie de chiriași, nu este susceptibilă de interpretarea pe care înțelege să i-o dea autorul excepției, în susținerea criticii sale. În absența unei interdicții exprese, acești chiriași au posibilitatea de a solicita și obține despăgubiri, potrivit dreptului comun, pentru sporul de valoare al imobilului rezultat din îmbunătățirile necesare și utile pe care i le-au adus. Chiar dacă temeiul unei asemenea pretenții rezidă în instituția îmbogățirii fără justă cauză, fiind deci extrinsec reglementării legale în discuție, o asemenea împrejurare lipsește de îndreptățire critica de neconstituționalitate ce i-a fost adusă. Pentru aceleași rațiuni, este lipsită de temei calificarea respectivei reglementări ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, în contradicție cu prevederile art. 16 din Constituție.

Independent de aceste considerații, Curtea observă că neconstituționalitatea textului de lege criticat este dedusă

nu din conținutul acestuia, ci din modul de interpretare și de aplicare a lui, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excedează competenței jurisdicționale a instanței constituționale. Sub acest aspect, Curtea a statuat în repetate rânduri că nu se poate pronunța asupra constituționalității interpretării date de o instanță judecătorească, aceasta constituind un act de aplicare a legii. De altfel, nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării dispozițiilor legale de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. O asemenea ingerință a Curții în activitatea de judecată ar fi neconstituțională, contravenind prevederilor art. 126 din Constituția republicată, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Societatea Comercială „Farmacia Luiza 2” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.368/2003 al Tribunalului Călărași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 56 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, denumită în continuare *Agente*, se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale și ca autoritate a statului în domeniul veterinar și al siguranței alimentelor, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea directă a primului-ministru.

(2) Sediul Agenției este în municipiul București, str. Negustori nr. 1B, sectorul 2.

(3) Autoritatea veterinară și pentru siguranța alimentelor este reprezentată la nivel central de Agente, la nivel județean de direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor și la nivel local de circumscripțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor.

Art. 2. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate Agenția exercită următoarele funcții:

a) de strategie, prin care se elaborează, în conformitate cu politica Guvernului și cu tendințele pe plan internațional, strategia în vederea asigurării și garantării sănătății animalelor, sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor;

b) de reglementare, prin care se asigură, în conformitate cu strategia adoptată, realizarea cadrului juridic și elaborarea reglementărilor specifice activităților din domeniul veterinar și al siguranței alimentelor;

c) de administrare a structurilor din subordine, prin care se asigură coordonarea și gestionarea serviciilor pentru

care statul este responsabil în domeniul veterinar și al siguranței alimentelor;

d) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului sau al Guvernului României, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul său de activitate;

e) de autoritate de stat, prin care se dispune și se asigură supravegherea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în domeniul său de activitate.

Art. 3. — (1) În exercitarea funcțiilor prevăzute la art. 2 Agenția are următoarele atribuții principale:

A. În domeniul veterinar:

a) organizează activitățile veterinare publice pe întreg teritoriul țării, după o concepție unitară, pentru asigurarea sănătății animalelor, sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor;

b) conduce serviciile veterinare de stat și stabilește organizarea și necesitățile de finanțare ale acestora;

c) elaborează norme veterinare, aprobate prin ordin al președintelui Agenției, la propunerea Direcției generale veterinare, pentru domeniile de competență ale serviciilor veterinare, unice și obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice;

d) stabilește responsabilitățile generale ale medicilor veterinari;

e) stabilește drepturile și obligațiile medicilor veterinari oficiali;

f) stabilește drepturile și obligațiile medicilor veterinari de liberă practică împuterniciți pentru efectuarea unor activități veterinare publice;

g) participă la elaborarea sau avizarea convențiilor și acordurilor interguvernamentale privind colaborarea în domeniul veterinar;

h) răspunde împreună cu Ministerul Sănătății de organizarea și aplicarea măsurilor necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor comune omului și animalelor, precum și pentru siguranța alimentelor de origine animală;

i) organizează, coordonează, gestionează și controlează activitatea privind identificarea și înregistrarea animalelor;

j) organizează, coordonează, gestionează și controlează activitatea posturilor de inspecție la frontieră;

k) organizează și asigură funcționarea sistemului informatic veterinar național și conectarea acestuia la sistemul informatic veterinar comunitar;

l) elaborează regulamentele de organizare și funcționare ale serviciilor veterinare de stat și stabilește atribuțiile și responsabilitățile acestora;

m) organizează și controlează activitățile veterinare publice efectuate de medicii veterinari de liberă practică împuterniciți și controlează activitatea formațiunilor de asistență veterinară ce pot funcționa în cadrul regiilor autonome, societăților naționale, societăților comerciale, asociațiilor sau societăților agricole ori altor structuri similare;

n) stabilește cerințele veterinare pentru: anunțarea, declararea, notificarea internă și internațională a oricărei suspiciuni de boală sau îmbolnăvire; producerea, comercializarea, deținerea și utilizarea substanțelor tireostatice, hormonale, beta agoniste ori a altor substanțe similare, pentru administrare la animale producătoare de hrană; supravegherea și monitorizarea unor substanțe și a reziduurilor la animale vii, produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman; supravegherea, prevenirea și controlul zoonozelor; producerea, testarea, autorizarea, prescrierea, utilizarea, importul, comerțul, tranzitul și exportul de furaje medicamentate, aditivi furajeri și de hrană

concentrată pentru animale de companie; inspecții și controale veterinare; organizarea și funcționarea posturilor de inspecție la frontieră, precum și procedurile de efectuare a acestor inspecții și controale; producerea, testarea, autorizarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu furaje, materii furajere, premixuri, zooforturi, aditivi furajeri, furaje complete, furaje suplimentare, furaje combinate, alte materii și produse utilizate în furajarea și nutriția animalelor; producerea, testarea, autorizarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu produse medicinale veterinare;

o) urmărește asigurarea unor standarde înalte de securitate a alimentației, prin punerea în practică a unor măsuri specifice care să conducă la diminuarea incidenței și la eliminarea bolilor transmisibile de la animale la om;

p) elaborează programele naționale în domeniul veterinar, aprobate prin ordin al președintelui Agenției;

q) controlează aplicarea normelor veterinare;

r) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative în domeniul veterinar.

B. În domeniul siguranței alimentelor:

a) coordonează elaborarea și implementarea strategiei și legislației privind siguranța alimentelor;

b) elaborează norme pentru siguranța alimentelor, aprobate prin ordin al președintelui Agenției, la propunerea Direcției generale pentru siguranța alimentelor, pentru domeniile de competență, unice și obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice;

c) promovează și coordonează realizarea metodologiilor unitare de evaluare a riscului în domeniul siguranței alimentelor;

d) realizează evaluarea riscului și recomandă autorităților competente dispunerea măsurilor ce se impun atunci când apare o problemă majoră ce poate periclita sănătatea oamenilor și interesele consumatorilor;

e) coordonează activitățile de elaborare a codurilor de bună practică și altele asemenea;

f) coordonează metodologic activitatea de supraveghere și control privind siguranța alimentelor, de la producerea materiilor prime până la distribuirea alimentelor către consumator;

g) coordonează activitatea de standarde, mărci și licențe în industria alimentară;

h) asigură coordonarea elaborării și implementării politicilor guvernamentale în domeniul siguranței alimentelor și biotehnologiei;

i) coordonează identificarea specialiștilor în vederea armonizării standardelor românești cu cele europene și internaționale și cu standardele Codex Alimentarius;

j) coordonează identificarea specialiștilor în vederea participării la acțiunile organismelor și organizațiilor naționale și internaționale în domeniul standardizării, siguranței și calității alimentelor;

k) coordonează elaborarea cadrului legal privind Sistemul de control al siguranței și calității alimentelor, compatibil cu cel existent în țările din Uniunea Europeană;

l) coordonează metodologic activitatea de control, testare și expertizare a alimentelor, de la producerea materiilor prime până la distribuirea către consumator;

m) realizează și valorifică bazele de date proprii prin colectarea, clasificarea, corelarea, arhivarea și diseminarea informațiilor privind monitorizarea avizelor și a autorizațiilor privind siguranța alimentelor, acordate de autoritățile publice

cu atribuții în acest domeniu, monitorizarea rezultatelor acțiunilor de supraveghere și control privind siguranța alimentelor, precum și a cadrului legislativ în domeniu, datele statistice, datele privind procesul de cercetare-dezvoltare;

n) coordonează activitatea de formare a personalului implicat în realizarea activităților de supraveghere și control din domeniul siguranței alimentelor;

o) furnizează avize științifice și asistență tehnică în cazurile prevăzute de legislația națională și comunitară, precum și la cerere;

p) reprezintă punctul național de contact și coordonatorul la nivel național al Sistemului rapid de alertă — SRA;

q) organizează un punct permanent de contact pe baza unui „telefon verde”, telefon de urgență de la care orice persoană fizică sau juridică poate obține informații obiective și la care aceasta poate prezenta contestații în domeniul siguranței alimentelor;

r) îndeplinește orice alte atribuții în domeniul siguranței alimentelor, precum și în domeniul reglementării alimentației și biotehnologiei.

(2) Agenția asigură armonizarea cadrului legislativ național cu reglementările din Uniunea Europeană în domeniul veterinar și al siguranței alimentelor.

(3) Agenția elaborează și promovează acte normative în domeniul veterinar și al siguranței alimentelor.

(4) Agenția întreprinde demersurile necesare în vederea obținerii unor contribuții financiare comunitare pentru unele activități în domeniul veterinar, în special pentru implementarea unor prevederi ale legislației comunitare.

(5) Agenția poate contracta servicii de consultanță în domeniul tehnologiei informației și comunicării, relațiilor publice, organizării campaniilor de promovare, educare și informare referitoare la activitatea specifică, precum și în domeniul specific de activitate.

(6) Agenția editează buletine informative și alte publicații de specialitate, în limita alocațiilor bugetare.

Art. 4. — (1) Agenția este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale președintele Agenției emite ordine și instrucțiuni. Ordinele și instrucțiunile cu caracter normativ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Președintele Agenției este ordonator secundar de credite.

(4) Agenția are un secretar general, înalt funcționar public, numit prin decizie a primului-ministru în condițiile legii, în urma organizării unui concurs.

(5) Secretarul general exercită atribuțiile prevăzute de Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și alte atribuții stabilite prin ordin al președintelui Agenției.

(6) Președintele conduce Agenția și unitățile subordonate, numește și eliberează din funcție personalul Agenției și conducerea unităților subordonate, în condițiile legii.

(7) Președintele reprezintă Agenția în raporturile cu Guvernul, cu ministerele, cu autoritățile administrației publice, cu alte autorități și instituții publice, cu persoanele fizice și juridice din țară sau din străinătate, precum și în justiție. Președintele participă ca invitat la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme din domeniul veterinar și al siguranței alimentelor.

Art. 5. — (1) Structura organizatorică a Agenției este prevăzută în anexa nr. 1. Prin ordin al președintelui, în cadrul direcțiilor generale și al direcțiilor se pot organiza în condițiile legii servicii, birouri, compartimente și colective temporare.

(2) Numărul maxim de posturi în aparatul propriu al Agenției este de 296, exclusiv demnitarul.

(3) Personalul din cadrul Agenției și al direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București este format din funcționari publici și din personal contractual.

(4) Salarizarea personalului din structura Agenției se face potrivit prevederilor legale aplicabile salarizării personalului din ministere.

(5) Atribuțiile și responsabilitățile direcțiilor generale, direcțiilor, birourilor, compartimentelor și structurilor din cadrul Agenției, precum și circuitul intern al documentelor se stabilesc prin regulament intern de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al președintelui Agenției.

Art. 6. — (1) Unitățile care funcționează în subordinea tehnică și administrativă a Agenției, precum și numărul maxim de posturi al acestora sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, sunt conduse de câte un director executiv medic veterinar, ajutat de 2 directori executivi adjuncți.

(3) Institutele veterinare sunt conduse de câte un director, ajutat de 2 directori adjuncți.

(4) Redimensionarea circumscripțiilor veterinare de asistență teritoriale se face în funcție de complexitatea activității și de numărul de animale, la propunerea directorului general al Direcției generale veterinare din cadrul Agenției, prin ordin al președintelui Agenției.

(5) Structura organizatorică și numărul de posturi pentru unitățile subordonate, precum și atribuțiile acestora se stabilesc, în condițiile legii, prin regulament intern de organizare și funcționare aprobat prin ordin al președintelui Agenției.

(6) Salarizarea personalului din direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București se face potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din serviciile publice deconcentrate ale ministerelor, iar salarizarea personalului din cadrul institutelor veterinare centrale se face potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din unitățile bugetare.

Art. 7. — (1) Pe lângă Agenție funcționează Consiliul științific, structură fără personalitate juridică, format din specialiști recunoscuți în domeniile de competență ale Agenției.

(2) Componența și Regulamentul de organizare și funcționare ale Consiliului științific se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției.

(3) Consiliul științific se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este necesar pentru examinarea și dezbaterile unor probleme din domeniul veterinar și al siguranței alimentelor și prezintă avizele științifice la solicitarea Agenției.

(4) Consiliul științific poate fi consultat de către Agenție cu privire la elaborarea de acte normative din domeniul său de activitate.

Art. 8. — (1) Pe lângă Agenție funcționează Consiliul consultativ, format din reprezentanți ai ministerelor și ai societății civile.

(2) Consiliul consultativ este prezidat de către președintele Agenției.

(3) Consiliul consultativ se întrunește periodic, la solicitarea președintelui Agenției.

(4) Consiliul consultativ are atribuții în stabilirea priorităților în ceea ce privește cererile de consultări științifice privind identificarea, evaluarea și managementul riscului, precum și al situațiilor de criză.

(5) Componenta și Regulamentul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției, la propunerea ministerelor și a reprezentanților societății civile.

(6) Consiliul consultativ se întrunește pentru examinarea și dezbatarea unor probleme din domeniul veterinar și al siguranței alimentelor și prezintă avizele consultative la solicitarea Agenției.

Art. 9. — În cadrul Agenției — Direcția igienă și sănătate publică funcționează Secretariatul operațional pentru Codex Alimentarius, ale cărui componente și atribuții se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției.

Art. 10. — Agenția duce la îndeplinire atribuțiile în mod transparent și face publice avizele științifice, rapoartele de activitate și alte documente de interes public, în condițiile legii.

Art. 11. — Agenția asigură, în condițiile legii, accesul la documentele proprii și ia măsuri pentru ca părțile interesate să primească informații obiective și accesibile în domeniul său de activitate.

Art. 12. — (1) Sistemul rapid de alertă pentru notificarea riscurilor directe sau indirecte privind sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului sau siguranța alimentelor se organizează sub forma unei rețele care reunește Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(2) Agenția reprezintă punctul național de contact și coordonatorul la nivel național al Sistemului rapid de alertă și al Codex Alimentarius.

Art. 13. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Agenției și ale unităților din subordinea sa, prevăzute în anexa nr. 2, se asigură din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

(2) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare, în structura bugetului de stat, a bugetului Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și a bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2004 și în anexele la acestea, pe baza protocolului de predare-preluare încheiat în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a ordonanței menționate.

(3) Proiectele de acte normative elaborate de Agenție, care privesc finanțarea activităților acesteia, vor fi avizate de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

(4) Cheltuielile Agenției pot include cheltuieli de salarizare, cheltuieli administrative, achiziții, obligații contractuale, precum și orice alte cheltuieli prevăzute de lege, conform Ordonanței Guvernului nr. 42/2004, pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor Agenției, numai cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare și cu încadrarea în bugetul alocat.

(5) În scopul realizării rolului și atribuțiilor ce îi revin, Agenția poate beneficia de consultanță și asistență tehnică de specialitate din străinătate, precum și de programe de

formare și perfecționare de specialitate a personalului, în limita fondurilor disponibile, potrivit legii.

Art. 14. — (1) Agenția are în dotare un număr de două autoturisme, prin transfer de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, pentru transportul persoanelor din aparatul propriu, 13 autoturisme și 6 autolaboratoare, prin transfer de la Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, cu un consum lunar de carburanți stabilit potrivit normativelor în vigoare.

(2) Unitățile care funcționează în subordinea Agenției, prevăzute în anexa nr. 2, pot utiliza pentru activități specifice un număr de autoturisme, conform anexei nr. 3, cu un consum lunar de carburanți stabilit potrivit normativelor în vigoare pentru transport de persoane, autolaboratoarele având consum nenormat.

Art. 15. — În exercitarea atribuțiilor de serviciu personalul împuternicit al Agenției poate dispune punerea sub sechestru veterinar a produselor alimentare necorespunzătoare, măsuri precum confiscarea, distrugerea, incinerarea produselor alimentare improprii consumului și tăierea sau uciderea animalelor, în condițiile legii, conform cerințelor veterinare și pentru siguranța alimentelor.

Art. 16. — Patrimoniul unităților din subordinea Agenției se preia pe bază de protocol de predare-preluare încheiat cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 42/2004, conform bilanțului contabil.

Art. 17. — (1) În numărul maxim de posturi ale Agenției sunt incluse:

a) 35 de posturi aferente funcțiilor publice finanțate de la bugetul de stat, preluate prin reorganizarea Agenției Naționale Sanitare Veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului;

b) 14 posturi aferente funcțiilor publice finanțate de la bugetul de stat, preluate de la Ministerul Sănătății;

c) 84 posturi aferente funcțiilor publice finanțate de la bugetul de stat, preluate de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;

d) 131 de posturi aferente funcțiilor publice de la posturile de inspecție la frontieră, preluate de la Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală;

e) 19 posturi aferente funcțiilor publice, preluate de la Direcția integrare europeană, programe, relații internaționale, inspecții și controale veterinare de frontieră din cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală.

(2) Funcționarii publici care ocupă funcțiile publice aferente posturilor prevăzute la alin. (1) se consideră transferați în interes de serviciu de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Personalul contractual se încadrează în noua structură organizatorică pe baza unui test de verificare a cunoștințelor profesionale, în limita posturilor aprobate. Posturile rămase vacante după susținerea testului vor fi ocupate, în condițiile legii, prin concurs.

(4) Încadrarea personalului din cadrul Agenției, al direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București și al institutelor veterinare se va face în condițiile alin. (2) și (3), în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 18. — Atribuțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. B, aferente Serviciului reglementarea alimentației și biotehnologiei al Direcției de producție animală și industrie alimentară — Direcția generală de implementare și reglementare

din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, se preiau de către Agenție.

Art. 19. — Plata despăgubirilor prevăzute la art. 26 alin. (6) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, titlul „Transferuri”.

Art. 20. — Contractele de prestări de servicii pentru aplicarea mărcilor auriculare, precum și pentru alte servicii în domeniul veterinar se încheie conform Ordonanței de

urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 21. — Sintagma „medici veterinari cu atribuții de inspector al Poliției Sanitare Veterinare” din legislația în vigoare se înlocuiește cu sintagma „inspector al autorității veterinară și pentru siguranța alimentelor”.

Art. 22. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea,
secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Elena Dumitru

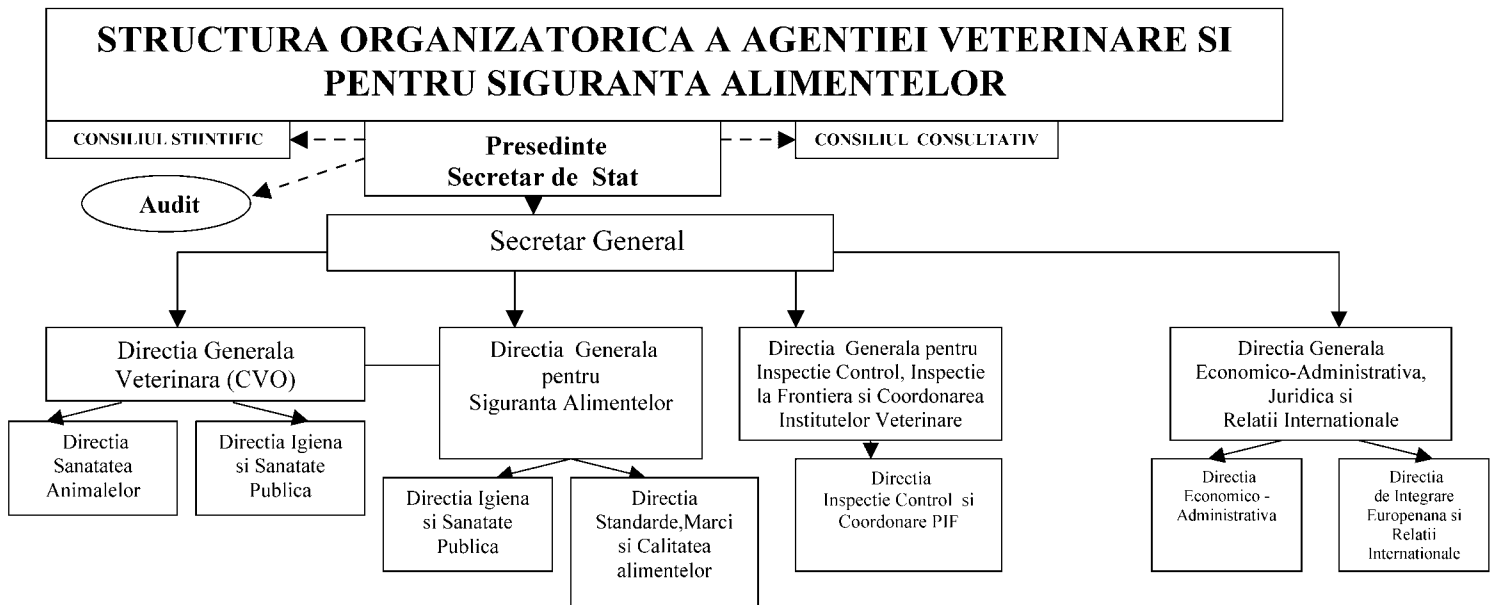
Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 11 martie 2004.
Nr. 308.

ANEXA Nr. 1'

Numar maxim de posturi
(exclusiv demnitarul): 283

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

UNITĂȚI

care funcționează în subordinea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor

Instituții publice finanțate din subvenții acordate de la bugetul de stat și din venituri proprii:

I. Unități cu personalitate juridică:

1. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală;

2. Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar;

3. Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară;

4. direcțiile veterinară și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, inclusiv laboratoarele veterinară de stat.

II. Unități fără personalitate juridică:

1. circumscripțiile veterinară zonale;

2. circumscripțiile veterinară și pentru siguranța alimentelor;

3. posturile de inspecție la frontieră.

NOTĂ:

Numărul maxim de posturi pentru aceste unități este de 3.765.

N O R M A T I V

de autovehicule pentru activități specifice desfășurate de Agenția Veterinară
și pentru Siguranța Alimentelor și de unitățile din subordine

Nr. crt.	Denumirea unității	Nr. maxim de autovehicule pentru activități specifice	
		Total	din care:
1.	Agenția Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor	21	15 autoturisme, din care: — 6 pentru aparatul central — transport de persoane; — 9 pentru posturile de inspecție la frontieră (PIF); 6 autolaboratoare, din care: — 3 pentru PIF; — 1 pentru controlul privind siguranța alimentelor; — 1 pentru controlul privind sănătatea animală; — 1 pentru controlul privind sănătatea publică;
2.	Direcțiile veterinare și pentru siguranța alimentelor	6/unitate	2 autoturisme, din care: — pentru transport de persoane — conducerea direcțiilor veterinare și pentru siguranța alimentelor; — parc comun; 3 autolaboratoare pentru: — recoltare de probe pentru siguranța alimentelor; — recoltare de probe pentru sănătatea animală; — controlul laptelui și produselor lactate; 1 autoagregat pentru dezinfecție;
3.	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală	8	2 autoturisme pentru: — transport de persoane pentru intervenții rapide privind suspiciunea unor boli; — transport pentru evaluare veterinară; 6 autolaboratoare pentru: — transport de cadavre; — transport de probe test; — transport de probe de laborator; — decontaminare; — situații speciale; — autoutilitară pentru transport de biobază;
4.	Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară	4	2 autoturisme pentru: — deplasare pentru control în teritoriu; — transport de mărfuri; 2 autolaboratoare pentru: — recoltare de probe; — examene rapide de laborator în teritoriu;
5.	Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar	4	2 autoturisme pentru: — deplasare pentru controlul în teritoriu și administrație; — testare clinică în teritoriu; 2 autolaboratoare pentru: — circulația produselor medicinale în teritoriu; — recoltare de probe.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro